

Bilag.

Kommissionens forslag.

Kommissionen er enig om at udtale, at der ikke i den nuværende situation bør stiles mod en forlængelse af seminariernes undervisningstid udover de 4 år, som loven af 15. april 1930 fastslog, og der er derfor enighed om, at læreruddannelsen som hidtil må baseres på *det 4-årige seminarium*.

Spørgsmålet er imidlertid da, hvorvidt man ved siden af denne almindelige *4-årige uddannelse* skal bevare *en særlig, mere kortvarig uddannelse for studenter*, og om desuden den hidtidige *2-årige forskolelærerindeuddannelse* skal bevares under den fremtidige ordning.

De særlige studenterklasser var ved udstedelse af loven af 4. juni 1947 tænkt som en midlertidig nødhjælp, der skulle bidrage til at fremme tilgangen til lærerstanden på et tidspunkt, hvor lærermanglen var meget følelig, men som skulle bortfalde, når dette forhold ikke i så høj grad gjorde sig gældende. Imidlertid har det vist sig, dels at der derved er kaldt på kredse, som man måske ellers ikke ville få som lærere ved folkeskolen, og som kan gøre et udmærket arbejde i denne, dels at en uddannelse af studenter på kortere tid end de sædvanlige 4 år må anses for forsvarlig, og endelig at de seminarier, der har taget opgaven op og arbejdet med studenterklasserne, har anset denne undervisning for værdifuld og gerne ønsker den fortsat.

Om end der indenfor kommissionen også har været røster, der beklagede, at man ikke mere som tidligere havde studenterne sammen med de andre elever i de almindelige seminarieklasser, hvor de både selv var et betydningsfuldt led i klassen og også havde meget udbytte af samværet med de andre elever, er der dog i kommissionen enstemmighed om, at *studenterklasserne bør opretholdes*, dog at man efter de gjorte erfaringer har ment at måtte foreslå en *3-årig uddannelse*. Man vil ikke blot herved bevare den adgang for flinke studenter til på forholdsvis kort tid at fuldende en uddannelse, der gør dem kvalificerede til lærergerning i folkeskolen, hvor de vil kunne gøre et godt arbejde; men man fortsætter herved den uddannelse til undervisning i eksamensskolen, som studenterklasserne i særlig grad vil kunne give, og som ikke kan undværes, selvom der også på den almindelige 4-årige linie bliver mulighed for videre uddannelse i de særlige eksamenskolefag.

At man foreslår uddannelsen gjort 3-årig i stedet for som hidtil at nøjes med 2½ år, hvilket fjerner den danske ordning endnu mere fra den norske og svenske, der begge anser 2 år som tilstrækkeligt, skyldes, at man ved det 3-måneders afbræk i undervisningen, der ønskes lagt ind i seminarietiden ved indførelsen af det 3-måneders praktikum (deltagelse i undervisningen ved en anden skole), vil have brug for yderligere tid til den teoretiske undervisning på seminariet, og man mener ikke, at denne forlængelse af studietiden med ½ år vil have væsentlig betydning med hensyn til tilgangen til linien. Dertil kommer, at erfaringerne med de 2½-årige studenterklasser har vist, at uddannelsen er for forceret, den giver ikke tid til en dybere indtrængen og tilegnelse; til fag som dansk litteratur og